



ประสิทธิภาพในการจัดทำรายงานวิชาการ: กรณีศึกษานักศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี

PROBLEMS OF ACADEMIC REPORTS CONDUCTING:

A CASE STUDY OF STUDENTS IN RAJAMANGALA UNIVERSITY

OF TECHNOLOGY SUVARNABHUMI SUPHANBURI CAMPUS

ฐกร อ่วมสถิตย์, กนกวรรณ แยกผิวผ่อง, ปิยะภา ตูวิชารานนท์

Takorn Uamsathit, Kanokwan Yaekpiwpong, Piyapa Tuvicharanon

ขวัญสุดา วรวิบูล, วโรทัย สมมิตร, ราชนัย ปรีกษา

Khwansuda Worawibun, Varothai Sommit, Rachan Prueksa

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi

E-mail: thapakorn.u@rmutsb.ac.th

Received September 22, 2023; Revised October 27, 2023; Accepted December 28, 2023

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการจัดทำรายงานด้านรูปแบบ เนื้อหา และการใช้ภาษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี โดยมีกลุ่มประชากรคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา Thai for Communication ปีการศึกษา 2562 จำนวน 294 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยใช้วิธีเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ตารางวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการจัดทำรายงานวิชาการ และรายงานวิชาการของนักศึกษา จำนวน 294 เล่ม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์เนื้อหา โดยใช้หลักเกณฑ์ทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบ เนื้อหา และการใช้ภาษา ผลการวิจัยดังนี้

1) ด้านรูปแบบ พบว่า มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ การเขียนบรรณานุกรม คิดเป็นร้อยละ 50.30 รองลงมาคือการเว้นบรรทัด คิดเป็นร้อยละ 24.09 และลักษณะตัวอักษรไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 12.04

2) ด้านเนื้อหา พบว่า มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ การเขียนย่อหน้า คิดเป็นร้อยละ 53.99 รองลงมาคือการเรียบเรียงประเด็น คิดเป็นร้อยละ 46.01

3) ด้านการใช้ภาษา พบว่า มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ การเขียนสะกดคำ คิดเป็นร้อยละ 29.19 รองลงมาคือการฉีกคำระหว่างบรรทัด คิดเป็นร้อยละ 25.16 การใช้คำ คิดเป็นร้อยละ 22.36 และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน คิดเป็นร้อยละ 20.03

สาเหตุที่ทำให้ให้นักศึกษาขาดประสิทธิภาพในการจัดทำรายงานวิชาการ คือ ขาดทักษะการฟัง การอ่าน การเขียน และการคิดอย่างเป็นระบบ ไม่มีความรอบคอบและความเข้าใจในงานที่ทำ และขาดทักษะการใช้งานโปรแกรม Microsoft Word

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ, รายงานวิชาการ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ



Abstract

This article aimed to study the ability in writing academic reports in terms of format, content used in preparing academic report and the usage language in writing academic reports among the students at Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, Suphanburi Campus. This research was a combined research method. The sample was students at Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, Suphanburi Campus, bachelor's degree who registered to study in the course Thai for Communication of academic year 2019 in amount of 294 students. They were selected by non-probability sampling using a specific method (purposive sampling). The instruments for collecting data were table analyzing ability in writing academic reports and 294 volumes of students' academic reports. The data analyzed by descriptive statistics and content analysis using 3 criteria: format, content and language usage. The research results were found as follows;

1) The academic report writing styles, the most problematic issues were bibliography, spacing, and character style not following the required criteria at 50.30, 24.09, and 12.04 percent, respectively.

2) Writing of paragraphs and the compilation of issues were the most problematic issues found, accounting for 53.99 and 46.01 percent, respectively.

3) The aspect of language usage, it was found that writing and spelling, tearing words between lines, the usage of words, and the usage of punctuation the problematic issues at 29.19, 25.16, 22.36 and 20.03 percent, respectively.

The reasons why students lacked ability in writing academic reports were that students lacked of listening, reading, writing, and systematic thinking skills. Including not having thoroughness and a deep understanding in working, they also lacked in Microsoft Word using skills.

Keywords: Ability, Academic Report, Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi



บทนำ

การจัดรูปแบบการเรียนการสอนในปัจจุบันมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องได้รับทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ การค้นคว้าข้อมูล การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการสรุปผลอย่างมีหลักเกณฑ์และเป็นเหตุเป็นผล เนื่องจากปัจจุบันมีข้อมูลมากมายจากหลากหลายแหล่ง ซึ่งการจัดทำรายงานวิชาการเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะดังกล่าว นอกจากนั้น ผู้เรียนยังได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งด้านการอ่านและการเขียนอีกด้วย โดย จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2540) กล่าวว่าการทำรายงานวิชาการจะช่วยให้ผู้ศึกษาค้นคว้ามีความรู้ความเข้าใจเรื่องที่จะศึกษาได้ดียิ่งขึ้น ฉะนั้น การจัดทำรายงานวิชาการของผู้เรียนจึงเป็นกระบวนการหนึ่งในการเรียนการสอนที่สำคัญต่อการพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ข้างต้น

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ให้ผู้เรียนจัดทำรายงานวิชาการพบปัญหาหลายด้าน อาทิ ผู้เรียนไม่ได้จัดเรียงข้อมูลตามรูปแบบมาตรฐานหรือที่กำหนดให้ เนื้อหาไม่สอดคล้องกับประเด็นหลัก และสะกดคำไม่ถูกต้อง สอดคล้องกับ สว่าง วงศ์ไชย (2566) ที่กล่าวว่า รายงานทางวิชาการเป็นตัววัดศักยภาพด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะของนิสิตนักศึกษา แต่ทว่า ศักยภาพดังกล่าวไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่มอบหมายให้นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง จัดทำรายงานทางวิชาการ เป็นระยะเวลา 10 ปี โดยภาพรวมมักพบปัญหาเกี่ยวกับการเขียนรายงานทางวิชาการหลายประเด็น เช่น นักศึกษาจัดทำรายงานไม่ครบตามส่วนประกอบ ค้นหาแหล่งข้อมูลไม่น่าเชื่อถือมาอ้างอิง ใช้รูปแบบในการเขียนอ้างอิงในเนื้อหาและบรรณานุกรมไม่สม่ำเสมอ นำเสนอเนื้อหาไม่เป็นเอกภาพ ขาดการเชื่อมโยงความ ใช้ถ้อยคำผิดความหมาย ผูกประโยคผิดโครงสร้างทางหลักภาษา และสะกดคำผิด

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประสิทธิภาพในการจัดทำรายงานวิชาการทั้งด้านรูปแบบ เนื้อหา และการใช้ภาษา โดยมีนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ทั้งนี้ ผลการวิจัยจะเป็นสิ่งหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขและพัฒนาผู้เรียนในด้านการเขียนรายงานวิชาการให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น และสามารถต่อยอดพัฒนาเป็นรูปแบบการแก้ไขปัญหาการจัดทำรายงานวิชาการอันจะมีประโยชน์ในวงการวิชาการและวงการศึกษต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการจัดทำรายงานด้านรูปแบบ เนื้อหา และการใช้ภาษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี

การทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานวิชาการส่วนใหญ่เป็นการศึกษาปัญหาหรือข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษา อาทิ การวิเคราะห์ข้อบกพร่องการเขียนภาษาไทยของนักศึกษากลุ่ม Gen Y ของจินตนา พุทธเมธะ และสุวสิน เกษมปิติ (2562) ผลการวิจัย พบว่า ข้อบกพร่องที่พบมากที่สุดในแต่ละด้านเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านการ



เขียนตามอักขรวิธีไม่ถูกต้อง คือ การเขียนวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง ด้านการใช้คำ ไม่ถูกต้องคือ การฉีกคำ ด้านการใช้ประโยคไม่ถูกต้อง คือ การใช้คำเกินในประโยค และด้านการเว้นวรรคตอน การเขียนย่อหน้า และการใช้เครื่องหมายยัติภังค์ไม่ถูกต้อง คือ การเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง

การศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทย: กรณีศึกษาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ของวันชัย แก้วหนูนวล และภัสรธีรา ฉลองเดช (2561) โดยศึกษาจากสำเนาข้อสอบปลายภาคต้น ปีการศึกษา 2560 รายวิชา 11-034-101 การใช้ภาษาไทย ที่ผ่านการวิพากษ์จากคณะกรรมการวิพากษ์ข้อสอบแล้ว ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 196 คน ใช้ตารางของทาโร ยามาเน่ วิเคราะห์ข้อมูลข้อผิดพลาด 4 ด้าน คือ ด้านอักขรวิธี การใช้คำ การใช้ประโยค และรูปแบบการเขียน ผลการวิจัย พบว่าข้อผิดพลาดด้านอักขรวิธีมี 3 ประเภท คือ การสะกดการันต์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการเว้นวรรค ข้อผิดพลาดด้านการใช้คำมี 4 ประเภท คือ การใช้คำผิดความหมาย การใช้คำผิดหน้าที่ การใช้คำฟุ่มเฟือย และการใช้ภาษาพูดในภาษาเขียน ส่วนข้อผิดพลาดด้านการใช้ประโยคมี 3 ประเภท คือ การใช้ประโยคไม่ถูกต้องสมบูรณ์ การใช้ประโยคที่เรียงคำหรือกลุ่มคำผิดตำแหน่ง และการใช้ประโยคที่เป็นสำนวนภาษาต่างประเทศ และข้อผิดพลาดด้านรูปแบบการเขียน คือ การใช้รูปแบบในการเขียนไม่ถูกต้องตามแบบลักษณ์ ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อแก้ข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษาต่อไป

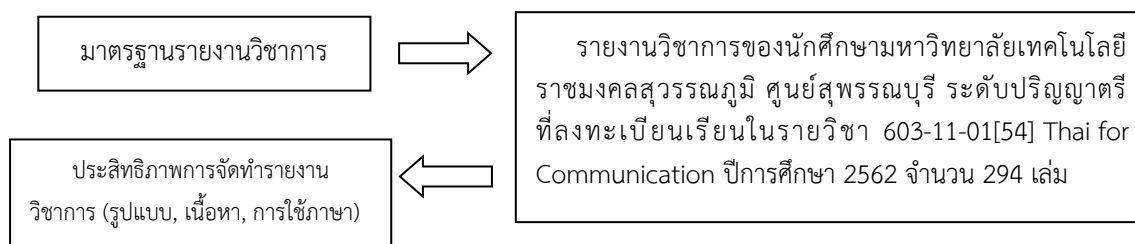
การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้ภาษาและรูปแบบในรายงานทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นของ สิริระ สมนาม และคณะ (2554) โดยผลการวิจัย พบว่า ลักษณะข้อผิดพลาดในการแต่งประโยค 526 รายการ รองลงมาได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับความหมาย 269 รายการ ผิดพลาดเรื่องการสะกดการันต์และข้อผิดพลาดในระดับคำ 265 รายการ และ 136 รายการ ตามลำดับ ส่วนข้อผิดพลาดด้านรูปแบบพบมากที่สุด คือ การเขียนบรรณานุกรม 1,149 รายการ รองลงมา คือ ลักษณะทั่วไปของการเขียนรายงาน 1,011 รายการ และผิดพลาดด้านเนื้อหาและการอ้างอิง 536 รายการ

งานวิจัยเรื่องปัญหาการเขียนรายงานทางวิชาการ : กรณีศึกษานักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเขียนรายงานทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา CTH 3108 ภูมิปัญญาทางภาษากับการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 64 คน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานทางวิชาการ จำนวน 64 ฉบับ เครื่องมือที่ใช้คือ เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนรายงานทางวิชาการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา โดยผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการเขียนรายงานทางวิชาการ 4 ด้าน ด้านที่พบปัญหามากที่สุด คือ ด้านการใช้แหล่งข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ ความสม่ำเสมอในการอ้างอิง การอ้างอิงข้อมูล และรูปแบบการอ้างอิง รองลงมา คือ ด้านการใช้ภาษา ได้แก่ การเลือกใช้คำ การใช้ประโยค ระดับภาษา และกลไกทางภาษา ด้านเนื้อหา ได้แก่ การกำหนดชื่อเรื่องและหัวข้อ การนำเสนอเนื้อหา รูปแบบและองค์ประกอบของรายงาน และด้านการเรียบเรียงความคิดพบน้อยที่สุด ได้แก่ การลำดับความ การเชื่อมโยงความ และการขยายความ



จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้สร้างเกณฑ์ที่จะนำมาใช้วิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งปรากฏประเด็นปัญหาทั้งด้านรูปแบบ ได้แก่ องค์ประกอบของรายงานวิชาการ ลักษณะตัวอักษร การเว้นบรรทัด การย่อหน้าบรรทัด และการเขียนบรรณานุกรม ด้านเนื้อหา ได้แก่ การเรียบเรียงประเด็น และเขียนย่อหน้า และด้านการใช้ภาษา ได้แก่ การเขียนสะกดคำ การใช้คำการใช้สำนวนต่างประเทศ การใช้ภาษาไม่คงที่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเว้นวรรค และการฉีกค้ำระหว่างบรรทัด

กรอบแนวคิดการวิจัย



แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 603-11-01[54] Thai for Communication ปีการศึกษา 2562 จำนวน 294 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยใช้วิธีเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ตารางวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านรูปแบบในการจัดทำรายงานวิชาการ ตารางวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านเนื้อหาในการจัดทำรายงานวิชาการ และตารางวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านการใช้ภาษาในการจัดทำรายงานวิชาการ โดยประยุกต์มาจากแนวคิดที่สอดคล้องกับการศึกษาข้อบกพร่องปัญหา และประสิทธิภาพในการเขียนรายงานวิชาการ ของจินตนา พุทธเมตตา และสุวสิน เกษมปิติ (2562) ทศนีย์ ทานตวนิช (2558) และสง่า วงศ์ไชย (2566) และนำตารางวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการจัดทำรายงานวิชาการที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่า IOC จากนั้นนำมาทดลองใช้ เพื่อหาข้อแก้ไขปรับปรุง และนำเครื่องมือวิจัยดังกล่าวไปใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดทำรายงานวิชาการของนักศึกษา ซึ่งใช้หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบ เนื้อหา และการใช้ภาษา และจากนั้นนำผลการวิเคราะห์มาสรุปผล โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ การหาค่าร้อยละ ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล แล้วนำมาเขียนบรรยายเชิงพรรณนา



ผลการวิจัย

การศึกษาประสิทธิภาพในการจัดทำรายงานด้านรูปแบบ เนื้อหา และการใช้ภาษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 603-11-01[54] Thai for Communication ปีการศึกษา 2562 จำนวน 294 คน พบผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงรูปแบบในการจัดทำรายงานวิชาการ

ข้อที่	ด้านรูปแบบ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ (ประเด็นย่อย)	ร้อยละ (ประเด็นหลัก)
1	องค์ประกอบของรายงานวิชาการไม่ครบถ้วน	39	100	5.95
1.1	ไม่มีคำนำ	8	20.51	
1.2	ไม่แยกเนื้อหาเป็นบท	11	28.21	
1.3	ไม่มีบรรณานุกรม	20	51.28	
2	ลักษณะตัวอักษรไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด	79	100	12.04
2.1	ไม่ใช้ตัวอักษรตระกูล TH Sarabun	67	84.81	
2.2	ตัวอักษรมีขนาดเกินกว่าเกณฑ์ที่กำหนด	12	18.19	
3	การเว้นบรรทัด	158	100	24.09
3.1	เว้นบรรทัดในระยะห่างน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด	35	22.15	
3.2	เว้นบรรทัดในระยะห่างมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด	123	77.85	
4	การย่อหน้าบรรทัด	50	100	7.62
4.1	ไม่ย่อหน้าหรือย่อหน้าหลักและย่อหน้าต่อไปมีระยะเท่ากัน	50	100	
5	การเขียนบรรณานุกรม	330	100	50.30
5.1	ใช้ตัวเลขบอกลำดับและจำนวนแหล่งอ้างอิง	22	6.67	
5.2	ย่อหน้าแหล่งอ้างอิงบรรทัดแรก	48	14.55	
5.3	องค์ประกอบไม่ครบถ้วน	60	18.18	
5.4	องค์ประกอบในแหล่งอ้างอิงอยู่ผิดตำแหน่ง	62	18.79	
5.5	ไม่ย่อหน้าบรรทัดถัดจากบรรทัดแรก	60	18.18	
5.6	เขียนคำนำหน้าชื่อผู้แต่ง	45	13.64	
5.7	จัดเรียงลำดับแหล่งอ้างอิงไม่ถูกต้อง	33	10.00	
รวม		656	100	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ด้านรูปแบบการเขียนรายงานวิชาการที่มีปัญหามากที่สุด คือ การเขียนบรรณานุกรม คิดเป็นร้อยละ 50.30 ซึ่งสิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดในการเขียนบรรณานุกรมคือ องค์ประกอบในแหล่งอ้างอิงอยู่ผิดตำแหน่ง คิดเป็นร้อยละ 18.79 รองลงมาคือ องค์ประกอบไม่ครบถ้วนและไม่ย่อหน้าบรรทัดถัดจากบรรทัดแรก คิดเป็นร้อยละ 18.18



ปัญหาด้านรูปแบบรองลงมาจากการเขียนบรรณานุกรม คือ ปัญหาการเว้นบรรทัด คิดเป็นร้อยละ 24.09 โดยสิ่งที่เป็นปัญหาในการเว้นบรรทัดมากที่สุดคือ การเว้นระยะห่างมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 77.85

ปัญหาด้านรูปแบบรองลงมาจากการเว้นบรรทัด คือ ลักษณะตัวอักษรไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 12.04 โดยสิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ การใช้ตัวอักษรไม่ตรงตามประเภทที่กำหนดไว้ตามเกณฑ์คือตัวอักษรตระกูล TH Sarabun คิดเป็นร้อยละ 84.81

ตารางที่ 2 แสดงเนื้อหาในการจัดทำรายงานวิชาการ

ข้อที่	ด้านเนื้อหา	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ (ประเด็นย่อย)	ร้อยละ (ประเด็นหลัก)
1	การเรียบเรียงประเด็น	75	100	46.01
1.1	ประเด็นหลักไม่สอดคล้องกับประเด็นย่อย	34	45.33	
1.2	จัดลำดับความสำคัญไม่ถูกต้องเหมาะสม	23	30.67	
1.3	ประเด็นหลักและ/หรือประเด็นย่อยมีความทับซ้อนกัน	18	24.00	
2	การเขียนย่อหน้า	88	100	53.99
2.1	เนื้อหาสั้นเกินไป ไม่ชัดเจน	12	13.64	
2.2	เนื้อหายาวเกินความจำเป็น	41	46.59	
2.3	เนื้อหาไม่สอดคล้องเกี่ยวเนื่องกัน	35	39.77	
รวม		163	100	100

จากตารางที่ 2 พบว่า ด้านเนื้อหาของการจัดทำรายงานวิชาการมีปัญหามากที่สุดคือ การเขียนย่อหน้า คิดเป็นร้อยละ 53.99 โดยการเขียนย่อหน้านั้นมีปัญหที่เนื้อหายาวเกินความจำเป็นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.64 รองลงมา คือ การเขียนเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องเกี่ยวเนื่องกัน คิดเป็นร้อยละ 39.77

ส่วนปัญหาด้านเนื้อหารองลงมา คือ การเรียบเรียงประเด็น คิดเป็นร้อยละ 46.01 ซึ่งสิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดในประเด็นนี้ คือ ประเด็นหลักไม่สอดคล้องกับประเด็นย่อย คิดเป็นร้อยละ 45.33 รองลงมา คือ จัดลำดับความสำคัญไม่ถูกต้องเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 30.67



ตารางที่ 3 แสดงการใช้ภาษาในการจัดทำรายงานวิชาการ

ข้อที่	ด้านการใช้ภาษา	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ (ประเด็นย่อย)	ร้อยละ (ประเด็นหลัก)
1	การเขียนสะกดคำ	188	100	29.19
2	การใช้คำ	144	100	22.36
2.1	การใช้คำไม่ตรงความหมาย	64	44.44	
2.2	การใช้คำซ้ำบริเวณใกล้เคียง	80	55.56	
3	การใช้ภาษาต่างประเทศโดยไม่จำเป็น	9	100	1.40
4	การใช้ภาษาไม่คงที่	12	100	1.86
5	การใช้เครื่องหมายวรรคตอน	129	100	20.03
5.1	ใช้เครื่องหมายไปยาลใหญ่ไม่ถูกต้อง	12	9.30	
5.2	เว้นวรรคเครื่องหมายนัลลิติตไม่ถูกต้อง	30	23.26	
5.3	เว้นวรรคเครื่องหมายจุลภาคไม่ถูกต้อง	22	17.05	
5.4	เว้นวรรคเครื่องหมายไม้ยมกไม่ถูกต้อง	65	50.39	
6	การฉีกคำระหว่างบรรทัด	162	100	25.16
รวม		644	100	100

จากตารางที่ 3 พบว่า ด้านการใช้ภาษาของการจัดทำรายงานที่มีปัญหามากที่สุด คือ การเขียนสะกดคำ คิดเป็นร้อยละ 29.19 รองลงมา คือ การฉีกคำระหว่างบรรทัด คิดเป็นร้อยละ 25.16 และปัญหาการใช้คำ คิดเป็นร้อยละ 22.36 โดยปัญหาการใช้คำที่มีมากที่สุด คือ การใช้คำซ้ำบริเวณใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมา คือ การใช้คำไม่ตรงความหมาย คิดเป็นร้อยละ 44.44 ส่วนปัญหาด้านการใช้ภาษาที่รองลงมาจากปัญหาการใช้คำ คือ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน คิดเป็นร้อยละ 20.03 โดยมีการเว้นวรรคเครื่องหมายไม้ยมกไม่ถูกต้องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.39 รองลงมา คือ เว้นวรรคเครื่องหมายนัลลิติตไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 23.26

อภิปรายผล

1. ด้านรูปแบบในการจัดทำรายงานวิชาการ

ด้านรูปแบบในการจัดทำรายงาน พบว่า นักศึกษามักเขียนบรรณานุกรมไม่ถูกต้อง ทั้งการจัดเรียงองค์ประกอบในแหล่งอ้างอิงไม่ครบถ้วนและไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดให้ (APA) การไม่ย่อหน้าบรรทัดถัดจากบรรทัดแรกลงไป การเขียนคำนำหน้าชื่อผู้แต่งซึ่งตามเกณฑ์จะให้ใส่เฉพาะชื่อและสกุล อีกทั้งนักศึกษาบางรายยังใช้ตัวเลขบอกลำดับ และจำนวนแหล่งอ้างอิง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้ภาษาและรูปแบบในรายงานทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นของสิระ สมนามและคณะ (2554)



ที่พบข้อผิดพลาดมากที่สุดในด้านรูปแบบคือ การเขียนบรรณานุกรม จำนวน 1,149 รายการ โดยปัญหาเหล่านี้เกิดจากความไม่เข้าใจในวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการเขียนบรรณานุกรมว่า เพื่อใช้บอกแหล่งที่มาของข้อความ แนวคิด หรือข้อมูลต่าง ๆ ให้นำเชื่อถือ และยังช่วยให้ผู้อ่านสามารถติดตามที่มาของเอกสารที่ใช้อ้างอิง (วันธณี วิบุุพพานิช, ม.ป.ป.)

อีกประเด็นต่อมา คือ การเว้นบรรทัด ที่มีเว้นมากกว่าในระยะที่กำหนด คือ มากกว่า 1.5 หรือ 1.15 เท่า แต่มีบางรายก็เว้นวรรคน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และปัญหาลักษณะตัวอักษรไม่เป็นไปตามเกณฑ์ คือไม่ใช่ตัวอักษรไทย TH SarabunPSK ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการคัดลอกข้อความจากแหล่งข้อมูลออนไลน์ แล้วนำมาวางในโปรแกรม Microsoft Word โดยไม่ปรับแก้ไขให้เรียบร้อย

อีกประเด็นคือ การย่อหน้า ทั้งการไม่ย่อหน้าข้อความ หรือย่อหน้าหลักและย่อหน้าต่อไปมีระยะเท่ากัน โดยการเขียนย่อหน้าเป็นการเขียนข้อความตอนหนึ่ง ซึ่งประกอบขึ้นด้วยประโยคหลาย ๆ ประโยคมารวมกัน แต่ละย่อหน้าจะมีประโยคใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว

ประเด็นสุดท้ายคือ องค์ประกอบของรายงานวิชาการไม่ครบถ้วน คือไม่มีบรรณานุกรม คำนำ และไม่แยกเนื้อหาเป็นบท สาเหตุเกิดจากความไม่เข้าใจในวิธีการเขียนและองค์ประกอบที่ครบถ้วนของรายงานวิชาการ ไม่ใส่ใจ หรืออาจเลินเล่อ ทำให้ขาดองค์ประกอบในส่วนดังกล่าว (สิทธิ์ อีธรรม, 2562)

จากประสิทธิภาพด้านรูปแบบในการจัดทำรายงานวิชาการดังกล่าว กล่าวได้ว่า นักศึกษาไม่ยึดหลักเกณฑ์ในการจัดทำรายงานวิชาการ โดยผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์ตามสถาบันที่นักศึกษาซึ่งเป็นผู้จัดทำรายงานสังกัดอยู่ คือ หลักการเขียนรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ สะท้อนให้เห็นถึงว่า นักศึกษายังขาดทักษะการฟัง การตีความ การวิเคราะห์สาร ความละเอียดในการทำงาน และความมุ่งมั่นตั้งใจต่อภาระงานที่ได้รับมอบหมาย

2. ด้านเนื้อหาในการจัดทำรายงานวิชาการ

ด้านเนื้อหาในการจัดทำรายงานวิชาการ พบว่า การเขียนย่อหน้ายาวเกินความจำเป็น ทำให้ผู้อ่านจับใจความสำคัญไม่ได้ รองลงมาคือเนื้อหาไม่สอดคล้องกัน ซึ่งการเขียนย่อหน้าต้องสอดคล้องกับประเด็นหลักหรือประเด็นย่อย และแต่ละย่อหน้าที่เขียนต่อกันต้องมีสัมพันธภาพระหว่างย่อหน้า มิเช่นนั้น จะทำให้ผู้อ่านสับสนว่า กำลังอ่านเนื้อหาในประเด็นใดอยู่หรือเนื้อหาดังกล่าวมาอยู่ในส่วนนี้ได้อย่างไร และสุดท้ายคือปัญหาการเขียนเนื้อหาสั้นเกินไป ทำให้การสื่อความหมายไม่สมบูรณ์ ปัญหาดังกล่าวเหล่านี้เกิดจากความไม่เข้าใจในวิธีการและขาดทักษะการเขียนย่อหน้าคือเรื่องของเอกภาพ สัมพันธภาพ และสารัตถภาพ ส่งผลให้เกิดข้อบกพร่องในการถ่ายทอดความคิดอย่างเป็นระบบ

ประเด็นต่อมาคือ การเรียบเรียงประเด็น กล่าวคือ ประเด็นหลักไม่สอดคล้องกับประเด็นย่อย หรือประเด็นย่อยมีระดับความหมายเท่ากับประเด็นหลัก อีกประการคือการจัดลำดับความสำคัญไม่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งการตั้งประเด็นต้องคำนึงถึงการถ่ายทอดความรู้หรือความคิดอย่างเป็นระบบ โดยส่วนใหญ่ควรอธิบายความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเด็นนั้น ๆ แล้วค่อยชักนำให้ผู้อ่านได้เข้าใจตามจุดประสงค์ของผู้เขียน ฉะนั้น ผู้เขียนจึงต้องจัดลำดับความสำคัญให้ถูกต้องเหมาะสม และปัญหาสุดท้ายคือประเด็นหลักและประเด็นย่อยมีความทับซ้อนกัน แสดงให้



เห็นว่านักศึกษาไม่สามารถจัดระเบียบความคิดได้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับผลการวิจัยของสง่า วงศ์ไชย (2566) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการเขียนรายงานทางวิชาการ : กรณีศึกษานักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่พบปัญหาการกำหนดชื่อเรื่องและหัวข้อ การนำเสนอเนื้อหา รูปแบบและองค์ประกอบของรายงาน การเรียบเรียงความคิด การลำดับความ การเชื่อมโยงความ และการขยายความ

ปัญหาดังกล่าวมีสาเหตุที่สอดคล้องกับแนวคิดของยุกติ มุกดาวิจิตร (2558) ที่กล่าวว่า สิ่งที่เป็นอุปสรรคสำคัญของการเขียนย่อหน้าคือ ผู้เขียนยังไม่สามารถเรียบเรียงความคิดได้ ซึ่งการแบ่งย่อหน้าแสดงถึงการจัดระบบความคิด การแยกแยะประเด็นที่นำเสนออย่างชัดเจน ซึ่งงานเขียนทางวิชาการต้องเริ่มด้วยการวางเค้าโครง แล้วแยกประเด็นใหญ่เป็นประเด็นย่อย หากแต่ละประเด็นย่อยมีรายละเอียดมาก ก็แยกลงเป็นประเด็นย่อยอีก แต่ละประเด็นเหล่านั้นก็จัดแบ่งเป็นส่วน ๆ ตามประเด็นใหญ่ ส่วนประเด็นย่อยก็เรียบเรียงเป็นย่อหน้าลดหลั่นกันไป

3. ด้านการใช้ภาษาในการจัดทำรายงานวิชาการ

ด้านการใช้ภาษาในการจัดทำรายงานวิชาการที่พบมากที่สุดคือ การเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย : กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรีของ ธนู ทดแทนคุณ และปวีณา จันทร์สุวรรณ (2558) ที่พบข้อบกพร่องในการใช้คำด้านการสะกดคำผิด เพราะใช้พยัญชนะหรือสระผิด ซึ่งฐานปรกรณ์ อ่วมสฤติย์ ลักขณา รุ่งโรจน์ และกนกวรรณ ศรีบุญธรรม (2563) อธิบายว่า สาเหตุของการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ได้แก่ ใช้แนวเทียบผิด ออกเสียงผิด เป็นคำภาษาต่างประเทศ เทียบเสียงวรรณยุกต์ผิด เลินเล่อ ยึดการสะกดแบบเดิม เข้าใจความหมายของคำผิด และไม่ทราบความหมายของคำ โดยคำสะกดไม่ถูกต้องส่วนใหญ่มีสาเหตุจากการใช้แนวเทียบผิดและเป็นคำภาษาต่างประเทศ โดยการใช้แนวเทียบผิดคือ การนำคำอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันมาเป็นแม่แบบในการเขียน

ปัญหารองลงมาคือ การฉีกคำระหว่างบรรทัด สาเหตุเกิดจากนักศึกษาไม่เข้าใจโครงสร้างของคำ หรือขาดทักษะการใช้โปรแกรม Microsoft Word ในการจัดระเบียบข้อความ และอาจไม่ให้ความสำคัญในประเด็นดังกล่าวนี้ด้วย

ปัญหาต่อมา คือ การใช้คำไม่ตรงความหมาย แสดงถึงการไม่เข้าใจความหมายของคำ เนื่องจากเป็นคำที่มีตัวอักษรและ/ หรือเสียงใกล้เคียงกัน ทำให้นักศึกษาสับสนจนเข้าใจคลาดเคลื่อนได้ และมีการใช้คำซ้ำบริเวณใกล้เคียง แสดงให้เห็นถึงต้นทุนหรือคลังคำศัพท์ภาษาไทยของนักศึกษามีไม่มาก ทั้งที่ภาษาไทยมีคำไวพจน์หรือมีคำที่มีความหมายเหมือนกันอยู่หลากหลาย ซึ่งส่วนใหญ่ที่พบมักเป็นคำสันธาน สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาไม่ค่อยได้อ่านหนังสือ

ปัญหาที่พบมารองลงมา คือ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการเว้นวรรค โดยส่วนมากเป็นการเว้นวรรคไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะการใช้เครื่องหมายไม้ยมก นลิขิต และจุลภาค และมีการใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้องโดยสาเหตุเกิดจากการไม่เข้าใจหลักการใช้เครื่องหมายไวยากรณ์และหลักการเว้นวรรค ซึ่งสำนักงานราชบัณฑิตยสภาได้มีการกำหนดวิธีการใช้ไว้อย่างชัดเจน และพบว่า มีการใช้ภาษาไม่คงที่ และใช้ภาษาต่างประเทศโดยไม่จำเป็น ซึ่งมีจำนวนไม่มากนักหากเปรียบเทียบกับปัญหาการใช้ภาษาด้านอื่น ๆ



สาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการใช้ภาษาในการจัดทำรายงานวิชาการข้างต้นสอดคล้องกับแนวคิดของทัศนีย์ ทานตวนิช (2558) คือ การขาดความรู้ด้านการใช้ภาษา การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การขาดทักษะการเขียนงานวิชาการ การขาดเอกสารที่ใช้นั้นคือ การใช้ภาษาเพื่อยึดเป็นแนวทางที่ถูกต้อง การขาดทัศนคติที่ดีต่อการใช้ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ วันชัย แก้วหนูนวล และ ภัทร์ธีรา ฉลองเดช (2561) ซึ่งอธิบายถึงสาเหตุของข้อผิดพลาดด้านการใช้ภาษาในการเขียนงานว่า มี 3 ประการ ได้แก่ การทำผิดพลาด (Mistake) การเลือกผิด (Mismatch) และการไม่รู้ (Gap) เป็นความผิดพลาดที่ผู้เขียนไม่รู้และยังไม่คำนึงถึงความถูกต้องทั้งในการสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเว้นวรรค หรือการใช้ถ้อยคำสำนวน การเขียนจึงเป็นไปอย่างอัตโนมัติเช่นเดียวกับการพูด และผู้เขียนก็ไม่ว่าว่าเป็นข้อผิดพลาด

4. สรุปสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดทำรายงานวิชาการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี

4.1 นักศึกษาขาดทักษะการฟัง ไม่มีสมาธิ ฟังไม่เข้าใจ ตีความ วิเคราะห์ ประเมินค่าไม่ได้ ทำให้เกิดปัญหาในการทำงาน ซึ่งจะไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ผู้สอนได้ชี้แจงไว้

4.2 นักศึกษาไม่ค่อยอ่านหนังสือและขาดทักษะการอ่าน ปัญหาการจัดทำรายงานวิชาการไม่ว่าจะเป็นด้านรูปแบบ เนื้อหา หรือการใช้ภาษา ส่วนใหญ่ล้วนเกิดจากการที่นักศึกษาไม่ค่อยอ่านหนังสือ ทำให้ขาดทักษะการอ่าน ทำให้ไม่เกิดประสบการณ์ในการรับสารที่ถูกต้อง ไม่เห็นแบบอย่างที่เป็นมาตรฐาน ไม่มีคลังคำศัพท์

4.3 นักศึกษาขาดทักษะการเขียน เป็นปัญหาสืบเนื่องจากการที่นักศึกษาไม่ค่อยอ่านหนังสือ จึงไม่ได้เรียนรู้แบบอย่างของงานเขียนในรูปแบบต่าง ๆ อีกทั้งการวางประเด็น การเรียบเรียงเนื้อหา และการใช้ภาษาในเชิงวิชาการ อันจะเกิดข้อเปรียบเทียบระหว่างงานเขียนต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ศึกษานำมาใช้เขียนงานได้อย่างเชี่ยวชาญ และอีกประการหนึ่งนักศึกษาไม่ได้ฝึกทักษะการถ่ายทอดข้อความในเชิงวิชาการอย่างต่อเนื่อง

4.4 นักศึกษาขาดทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ ซึ่งสำคัญยิ่งต่อการวางโครงเรื่องในการเขียนรายงานวิชาการ อันจะทำให้ศึกษามีกรอบความคิดในการดำเนินงาน เข้าใจองค์รวมของงาน เรียงลำดับความสำคัญได้ถูกต้อง และมีทิศทางในการดำเนินงานที่ชัดเจน ไม่ออกนอกประเด็น

4.5 นักศึกษาไม่มุ่งมั่นตั้งใจเรียนและทำงาน เนื่องจากขาดสมาธิ โดยเฉพาะเมื่อได้รับข้อมูลที่มีความซับซ้อน ประกอบกับมีสิ่งเร้าที่คอยเบี่ยงเบน ส่งผลกระทบให้การทำงานของนักศึกษามีประสิทธิภาพลดลง

4.6 นักศึกษาขาดความละเอียดรอบคอบ สืบเนื่องจากข้อที่ 4.5 คือนักศึกษาไม่มุ่งมั่นตั้งใจเรียนและทำงาน ซึ่งเป็นความสามารถในการทำงานอย่างเป็นระบบตามที่กำหนดไว้ด้วยความเข้าใจในกระบวนการนั้น ๆ หากไม่มีสมรรถนะทางด้านนี้ ผลสัมฤทธิ์ของงานก็จะขาดความสมบูรณ์ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

4.7 นักศึกษาไม่เข้าใจในงานที่ทำอย่างลึกซึ้ง ทั้งความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ รายละเอียดของงาน และความทุ่มเทใส่ใจที่จะทำงานสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุด

4.8 นักศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะการพิมพ์งานในโปรแกรม Microsoft Word ซึ่งเป็นโปรแกรมพื้นฐานที่ใช้ในการเขียนงานวิชาการ จึงทำให้มีปัญหาในการจัดรูปแบบในการจัดทำรายงานวิชาการ

4.9 ผู้สอนไม่ทุ่มเทเวลาในการสอนอย่างละเอียด บทบาทของผู้สอนมีส่วนที่ทำให้เกิดปัญหาการจัดทำรายงานวิชาการเช่นกัน คือไม่ทุ่มเทใส่ใจในการสอนรายละเอียดทุกมิติของการจัดทำรายงานวิชาการทั้งด้านรูปแบบ เนื้อหา และการใช้ภาษา ส่งผลให้เกิดปัญหาในการจัดทำรายงานวิชาการที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ข้างต้น

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการศึกษาประสิทธิภาพในการจัดทำรายงานวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ผู้วิจัยพบองค์ความรู้ โดยสรุปเป็นแผนภาพได้ ดังนี้



แผนภาพที่ 2 แสดงสาเหตุที่เกิดจากปัญหาการจัดทำรายงานวิชาการ

จากแผนภาพที่ 2 แสดงให้เห็นว่า การจัดทำรายงานวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรีระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา Thai for Communication ปีการศึกษา 2562 จำนวน 294 คน ขาดประสิทธิภาพทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบ เนื้อหา และการใช้ภาษา ซึ่งมีที่มาจากหลายสาเหตุ อาทิ นักศึกษาขาดทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียน

สรุป

การจัดทำรายงานวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ขาดประสิทธิภาพทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบ คือการเขียนบรรณานุกรม การเว้นบรรทัด และลักษณะตัวอักษรไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ด้านเนื้อหา คือ การเขียนย่อหน้าและการเรียบเรียงประเด็น และด้านการใช้ภาษา คือ การเขียนสะกดคำ การฉีกคำระหว่างบรรทัด การใช้คำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน โดยสาเหตุของปัญหาดังกล่าวเกิดจากนักศึกษาขาดทักษะการฟัง ไม่ค่อยอ่านหนังสือและขาดทักษะการอ่าน การเขียนการคิดอย่างเป็นระบบ ไม่มุ่งมั่นตั้งใจเรียนและทำงาน ขาดความละเอียดรอบคอบ นักศึกษาไม่เข้าใจในงานที่ทำอย่างลึกซึ้ง ขาดทักษะการใช้งานโปรแกรม Microsoft Word และผู้สอนไม่ทุ่มเทเวลาในการสอนอย่างละเอียด



ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเน้นย้ำประเด็นที่เป็นปัญหาการจัดทำรายงานวิชาการ อันจะทำให้ไม่เกิดหรือลดปัญหาดังกล่าวได้

1.2 ผู้สอนที่มอบหมายให้ผู้เรียนจัดทำรายงานวิชาการควรอธิบายให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจถึงความสำคัญของการจัดทำรายงานวิชาการอย่างละเอียด ชี้แจงองค์ประกอบและกระบวนการจัดทำทั้งด้านรูปแบบ เนื้อหา และการใช้ภาษาให้ชัดเจน

1.3 ควรจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรค์ทางปัญญา (Active Learning) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง โดยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ มีผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน โดยกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือ ผู้เรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายและนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 สร้างเสริมทักษะผู้เรียนในการใช้โปรแกรม Microsoft Word หรือโปรแกรมอื่น ๆ ที่ใช้ในการพิมพ์ หรือผลิตเอกสารให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และเกิดความเชี่ยวชาญอย่างละเอียดรอบด้าน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาประสิทธิภาพการจัดทำรายงานวิชาการของกลุ่มผู้เรียนอื่น ๆ เพื่อนำผลการวิจัยมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ อันจะทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพการจัดทำรายงานที่ครอบคลุมและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.2 ศึกษาประสิทธิภาพการสื่อสารในลักษณะอื่น ๆ ของนักศึกษาเพื่อนำผลการวิจัยมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ อันจะทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพด้านการสื่อสารที่ครอบคลุมและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.3 นำผลการวิจัยไปสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดทำรายงานวิชาการ

เอกสารอ้างอิง

จินตนา พุทธิเมตตะ และ สุวศิน เกษมปิติ. (2562). การวิเคราะห์ข้อบกพร่องการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา กลุ่ม Gen Y. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม*, 9(3), 79-87.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. (2540). *ภาษากับการสื่อสาร: รายวิชา 020176*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ฐาปกรณ์ อ่วมสฤติย์, ลักษณะ รุ่งโรจน์ และ กนกวรรณ ศรีบุญธรรม. (2563). การแก้ไขปัญหาการเขียนสะกดคำภาษาไทยไม่ถูกต้องในร้านอาหารบริเวณสถานศึกษา อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี. *วารสารวิชาการรับใช้สังคม*, 4(1), 23-33.

ทัศนีย์ ทานตวนิช. (2558). การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยบูรพา. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 23(43), 1-29.



- ธนู ทดแทนคุณ และ ปวีณา จันทรสุวรรณ. (2559). *ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย: กรณีศึกษานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี*. ในการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร: สิริอักษร.
- ยุกติ มุกดาวิจิตร. (2558). *ปัญหาในงานเขียนของนักศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: การวิพากษ์งานเขียน.
- วันชัย แก้วหนูนวน และ ภัทร์ธีรา ฉลองเดช. (2561). *ลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทย : กรณีศึกษา การเขียนภาษาไทยของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันธนี วิสุทธิ์พานิช. (ม.ป.ป.). *การเขียนบรรณานุกรมและเอกสารอ้างอิง*. สงขลา: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สง่า วงศ์ไชย. (2566). *ปัญหาการเขียนรายงานทางวิชาการ: กรณีศึกษานักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 17(1), 140-157.
- สิทธิ์ อีรสรณ์. (2562). *เคล็ดลับการเขียนรายงานวิจัยและวิทยานิพนธ์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิระ สมนาม, จุมพิต ศรีวัฒนพงศ์, เกียรติสุตา บุญส่ง และ อัจฉราภรณ์ จันทรสว่าง. (2554). *การวิเคราะห์ ข้อผิดพลาดการใช้ภาษาและรูปแบบในรายงานทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น*. *วารสารมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น*, 4(พิเศษ), 74-80.